

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р1 409/2023
30.08.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари тужилаца малолетних АА и ББ из ..., чији је законски заступник мајка ВВ из ... и ВВ из ... чији је пуномоћник Иван Павловић, адвокат из ..., против тужене Општине Сокобања, коју заступа Правобранилац Општине Сокобања, ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности између Апелационог суда у Нишу и Вишег суда у Нишу, у седници одржаној 30.08.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање по жалби тужене изјављеној против пресуде Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 4588/21 од 02.09.2022. године, **НАДЛЕЖАН** је Виши суд у Нишу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 4588/21 од 02.09.2022. године, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев малолетних тужилаца и обавезана тужена да им на име накнаде штете коју су претрпели приликом напада пса луталице који се догодио 19.09.2021. године, у центру Сокобање, на мермерном шеталишту, у непосредној близини ресторана "Зеленгора" исплати: малолетном АА на име претрпљених физичких болова 100.000,00 динара и на име претрпљеног страха 100.000,00 динара, а малолетном ББ, на име претрпљеног страха 80.000,00 динара и ВВ, на име претрпљеног страха 80.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 02.09.2022. године до исплате. Ставом 2.изреке, тужена је обавезана да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати 83.000,00 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против наведене пресуде тужена је изјавила жалбу Вишем суду у Нишу.

Решењем Гж 354/2023 од 07.06.2023. године Виши суд у Нишу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање по жалби тужене, изјављеној против пресуде Основног суда у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи П 4588/21 од 02.09.2022. године и предмет уступио Апелационом суду у Нишу, као стварно и месно надлежном за поступање.

Апелациони суд у Нишу није прихватио надлежност за поступање по изјављеној жалби тужене, већ је списе доставио Врховном суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности, на основу члана члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 .... 10/2023), Врховни суд је нашао да је за поступање по изјављеној жалби против првостепене пресуде надлежан Виши суд у Нишу.

Према стању у списима, тужиоци су 27.12.2021. године, поднели тужбу Основном суду у Алексинцу, Судска јединица у Сокобањи, против туженог ради накнаде штете, захтевајући да се обавезе тужени да на име накнаде нематеријалне штете исплати мал. АА 100.000,00 динара због претрпљених физичких болова и 100.000,00 динара на име накнаде штете због претрпљеног страха, а мал. ББ и ВВ по 80.000,00 динара на име накнаде штете због претрпљеног страха, а тако постављен тужбени захтев усвојен је првостепеном пресудом.

Одредбом члана 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 10/2023), прописано је да виши суд у другом степену одлучује о жалби на одлуке основних судова на решења донета у грађанско-правном спору; на пресуду у спору мале вредности; на одлуке донете у поступку извршења и обезбеђења; на решења донета у ванпарничном поступку.

Одредбом члана 468. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају, тужиоци су поднели тужбу са истоврсним захтевима за исплату накнаде нематеријалне штете, проистекле из истог чињеничног и правног основа. Међутим, они нису у правној заједници, нити се спор између њих мора решити на једнак начин, па стога представљају самосталне странке чији се захтеви не кумулирају, због чега се и вредност спора утврђује према вредности сваког појединачног захтева, а не њиховим сабирањем, као што то чини Виши суд у Нишу.

Имајући у виду да је вредност појединачних захтева тужилаца нижа од 3.000 евра, побијаном пресудом одлучено је у спору мале вредности, па је према члану 25. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова за одлучивање о изјављеној жалби надлежан Виши суд у Нишу.

На основу члана 22. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић